

תהתמלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כאשר עושים חשבון, שבאמת יש עכשיו את הכל
וסוף--כל-סוף זה יתגלה - זה מביא שמחה

רחא שטוד 7

ערב שבת קודש פ' אחרי-קדושים
ח"י תהא שנת נפלאות טובה

תנ"ך

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ך

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

עניי העולם עצמו מסייעים לעבודה דהבאה הגאולה

התל ממרדנה זו, שמסייעת לבניי להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות גם תסייע לבניי לשוב לארץ ישראל ■ גם במרדנה תהיא מרישים ליהודים לקיים תומיצי ומחזירים לצאת משם, וארדכה – הם גם מסייעים לבניי לנסוע לארץ הקודש, מעין הכנה להסיוע דאורייע לבניי שייצאו מהגלות וללכת לאה"ק בגאולה האמתית והשלימה ■ קטעים משיחת ש"פ אחרי-קדושים ה'תשס"א – מוגה תרגום מאידית*

לפחד, כיון שגאולה אין הפרדש שפטל

כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנופעלו (עי"פ תורה) בלוחי; ארדכה: גאולה כוללת בתוכה את כל הענינים (טובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלהם ושלמותם האמתית – עי"ז שמגלים בהם את (האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) – איד שכל זה מגלה לחוץ את "כבוד" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות – אפילו בעניני רשית – שפעלו (עי"פ תורה) בזמן הגלות. וארדבה: מזה ישנה הוראה – שכל בעל עסק וכי"צ צריך לחפש דרכים כיצד לגלות בעניני העסק וכי' שלו "כבוד" של הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונסייו וקשריו – להוסיף בתורה ומצוות.

וקדמם – ישנו מענה לכל אלו שמתפללים ונבחרים מכל שמרעיישים ("משיטורעמי"י") שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש (ובהיותם אנשים "פתוחים", מבטאים הם בדבור את פליאתם ודאגתם): כאשר משוח יבוא מיד, מה יהי – שואלים הם – עם כל הפעולות והענינים שהם פעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, חו בני בניו וכו' שאלו ונסייו אה"ע, שהם יצרו (ובפרט עסקיו וציבור), ועוד כו"כ?

ומזה מובן גם ההוראה לאיד גיסא והמענה על זה הוא, שאין מה – לאלו שחושבים שתוכן העבודה

מפני שליכה תקום

בקשר עם פ' השבוע, מובא בזה צילום ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליטי"א לשאלת המניחים בשיחת ש"פ קדושים תשד"מ (דפוס בהתעוררות תשד"מ ח"ג ע' 262-3)

להלן פיענוח הכת"ק:

באם יודע פי' אשם במילא יודע פי' אשמאי בפשוט.

בפש"מ – א"א לצוות בזמן אשמאי תקום כשמחוייבים להקנותו וכי'.

ועפ"ז מתורץ הקלאץ קושיא שדשי' מעתיק גם תקום (ובמילא) – מפני אף שמפרש רק שיבה.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הזלדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל המיכות לתת הקדשה ב"יחי המלך",

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"ז תעשה עוד צעד ב"דרך הישרה" להביא את ביאת והתגלות משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

תדעו!

ניתן לחלק את הייחי המלך" כשתורה בשמחות כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ניתן יהי להוסיף כיתוב לפרטים התקשר צהקד"ם למלפיו:

כאד"ק כ"ב: 778-6670 (718) כאד"ק: 3153-840-04

ותמוץ הקדשה למועד שרצית. מחירים נוחים!

וכמדובר כמה פעמים, ש”תורת אמת” – שהיא גם ”תורת חיים”, הוראה בחיים – מציבה כהקדמה לכל השולחן-ערוך את הענין של ”אל יבשו מפני בני-אדם המלעיליגנים”... וענין זה נעשה הקדמה לכל השולחן-ערוך, כולל גם להלכות תלמוד-תורה, הלכות תפלה, הלכות שבת וההלכות הקשורות ב”דינא דמלכותא דינא” – שבשולחן-ערוך ישנו גם הדין הקשור עם פיקוח-נפש, שכל מקום שהיה”ם נמצאים בו, הן בארץ הקודש והן בחוץ-לארץ, והיא ”עיר הסמוכה לספר” [שפעת זה כל ישוב של בני ישראל] – כשמתקבל מידע (אפילו על הספק) שעכ”ם ”ממשמשים לבוא”, ואפילו כשהם באים רק ”על עסקי תבן וקש” – ”יוצאים עליהם בכל-זמן וכו’”.

ובראי שכל יהודי וכל בני ישראל יתנהגו ע”פ השו”ע, ותנהגו באופן ד”קדושים תהיי” (כפי שהתחילו לקרוא בתפלת מנחה דשבת זו), ולא רק ”קדושים” כקדושתם של הגבאים, אלא ”כי קדוש אני”, כיון שקשורים לקדושתו של הקב”ה, שאזי ימטבו כל הברכות הקשורות לזה.

כדי שזה יהי’ בשמחה ובטוב לבב – נמנו עתה את הנינון ”עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל-”.

כבר זמנון יודעים שהעצה והדברים של אה”ע הם ”דגשו גזים ולאומים יהמו (לא יתנו מאש) ויק”, אבל עדיין צריכים להבטיח בנוגע ל”עוצו עצה” ו”דברו דבר” של אל הכוללים נגד פס”ד בדרו בתורה (מאזיה טעם שיהי’) – המקב”ה בודאח יראה איד ש”עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום (כיון ש) כי עמנו אל-”, ובחסד וברחמים ובשמחה ובטוב לבב, ובטוב תראה והתגלה. ועוד בהיותנו ברגעים האחרונים בגלות, יהי’ כבר הענין ד”פצית נמה וקדמה וצפנה ונבנה”.

וכל ענינים אלו יהיו באופן ד”מלכתחילה אריבער” – כיון ששבת ”מני” מתברכין כולחו יומי”, כולל גם היים הולדת של אדמו”ד המה”ש, שאזי מזלו עוזר לו – והרי ידוע הנינון שלו ”מלכתחילה אריבער”, והפתגם שלו בזה, והתנהגה שלו ברחבות הכי גדולה עזר בזמן הגלות,

– כן תהי’ לנו, עיי”ז ש”לכה באורחותי” וילמדו מתורתו, שהיא מייסדת וכללת בתוכה את הענין ד”פוצו מעינוחיד חוצה” דתורת הפש”ט, שעיי”ז יהי’ הענין ד”מלכתחילה אריבער” בכל הענינים עוד בזמן הגלות, ובאופן ד”ה” לרחם לכם ואתם תחיהויו”, שבני ישראל יתעסקו בלמוד התורה וקיום מצוותי’, ובאופן דשלימות התורה ושלימות העם, שהו יבא גם לשלימות הארץ.

ומתוך שמחה וטוב לבב נתכונן, בתוככי כלל ישראל, לקבל פני משיח צדקנו, באופן ד”בחוקותי תלכו (שתהי עמלים בתורה) ואת מצותי תשמרו ועשייתם אותם”,

עד לאולרה האמתית והשלימה, בקרוב ממש.

(תרגום חפשי ממצאת ש”פ אהרן הירשצ’יט” – בלתי מנומק)

דגאולה הוא שלא יהי’ קשר ולשולל קשר של עושה זאת באופן ד”כל מעשיך ל”מנהגו של עולם” – דאדובה: הגאולה יהיו לשם שמים” ו”גבל דרכי דעה”.

תלוי דיקא ב”מעשיו ועבודתו” בזמן תלוי דרכי ערין להיות ”הסתכל בשלישה דברים”: העבודה להביא את הגאולה צריכה להתבסס ב”שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכי”, לעשות דירה בתחתונים, ולהכין את העולם להגאולה – אמנם באופן ד”שרית עם אלקים ועם אנשים”, להלחם עם העולם והסתה דעולם, אבל באופן השפעה על אה”ע בנוגע לקיום שבע ד”ותוכי”, ”מלכותו בוצון קבלו מצוות בני נח”, והכנתם ל”והתתה לה” המלכות”.

החל מתלקו בעולם, עיי’ הוספה

מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכן שמרעיעים

(”משטור עמ”ש”) שכל יהודי צריך לעשות ולפעול

שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש

בקיים המצוות, בדברים ושמיים, כולל עניני הגלות עצמם (עיי’ העשי’ מרם ובמיוחד – מצות הצדקה (”עיקר המצוות מעשיות”), שליקח מהגשמייות שלו ומתעשירות שלו (שבדבר הקב”ה) ומסייע לשני, שגם אצל הזולת יהי’ מזון ולבושים, באופן ד”לכלבד ולתפארת”, בהתאם ל”ממלכת כהנים”, ועד”ז מסייע הוא למיסדות תורה וצדקה וכו’.

ויש לומר, שבפעמדו בסוף זמן הגלות, סמוך להגאולה – בא הסייע וכן הוא גם בעבודתו בעניני רשות

* התרגום הנהגה הנתון מחדש עיי’ המ”ל
 (1) אבות פ”ב מ”ב. וראה רמב”ם הל’ דעות
 (2) משל”ג. וראה רמב”ם וטו”ש ע”ש.
 (3) כפס”ד הרמב”ם הל’ מלכים פ”ח ה”ח.
 (4) עובדי בסופי.

ניסף על הסיג הישר דארה"ל לב"י – ישנם גם ענינים שבהם רואים אק שארה"ע בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד, שממלים עוד יותר לה' בעה"צ לבירה זו, כהנהגה ל'היתנה' המלוכה" באולה האמיתית והשלמה, לא כפי שה' פעם, שדוקא עם ישראל (אע"פ ש"אחם המעט מכל העמים"), השלים בפועל את הכוונה דירה בתחונת, ואחרות ממלכות ארה"ע התנהגו באופן אכזרי אחר אל השנית, והתעסקו בעיקר בתועלת עצמן, או בכיבוש מדינות אחרות וכ"ו.¹

המסקנא מהאמור לעיל בנוגע לפועל: הגאולה באה דוקא ע"י העבודה בלתי, דגלוי אלוף של עולם ב"גולה", כ שדור זה, דור האחרון בגלות, יהי הדור הראשון דהגאולה.

והקב"ה עוז שרואים במאורעות האחרונים בעולם איד העולם בעצמו מסייע ומוביל לגאולה.

ונפטוט פירוש הדבר הוא – כנ"ל – של יהודי צריך להסיר ב"מעשינו ועבודתנו" בכלל שמבאים את הגאולה, כולל ובמיוחד – כמדובר בהתוודות שלפנ"י – בלימוד התורה בעניני גאולה, בתושב"כ (ש"כ) כל הספדים מלאים בדבר זר"ש,²

וכפי שרואים בודות האחרונים ומיוחד, ויתירה מזה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים ממש: בודות שלפני זה מר (רוב) בניי במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים) לעבודת ה' בכלל.

משא"כ בודות האחרונים – גרים (רוב) במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאת רוב מנין דבי"י), שמטייעת לבניי להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתבא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות (של חסד) גם תסייע לבניי לשוב לארץ ישראל (בלשון הכתוב: והביאו את כל אחיכם גו').

ובשנה האחרונה רואים איד שיחס זה לבניי התפשט במדינות נוספות, עד גם במדינה ההיא, שבה היו (עד לאחרונה) המבלות בנוגע לחירות בניי בעבודתם בתומ"צ וגם בנוגע ליציאתם ממדינה ההיא – וכעת נתהפך יחסם, שמשים ליהודים לקיים תומ"צ ומתירים לצאת משם (ללא ההגבלות שהיו פעם), ואדרבה – הם גם מטייעים לבניי לטוע לארץ הקודש. מעין הנהגה להסיוע דארה"ע לבניי שיעשו מהגלות וללכת לארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלמה.

1) ויש לומר הייזק מ"מלאים" (ש"מלא" ע"פ תורה פירושו – שמלא כולו), שגם הפסקים ב"כל הספדים" שאנם מדברים (בגלוי) בעניני גאולה או אפילו שתוכנם תפכי (לכאורה) מענין הגאולה – הדי, לאמיתותו של דבר, תוכנם האמיתי הוא

1) ל' הכתוב – תומס א. ט. ודאה לקי"ש תר"ג ע' 306 המרה 55.
2) ישע"י סו, כ.
3) ראה ב"ד רפ"י.
4) ואתחנן ז, ז. (8)

זו שאולה של פק"י ממש

כפרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

כמדובר כמה פעמים, כל גדולי ישראל בודות הקודמים (שמהם יצאו כל גדולי ישראל שבדורנו או אלו שחושבים שהם 'גדולים') אמרו דבר ברור בנוגע ל"שלמות הארץ", עד שבדור-דורן יש פסק-דין ברור בתורה (בשולחן-ערוך) שכאשר יודעים שעכ"פ "ממשמשים לבוא" – צריכים לקחת כל-ינשק ולעמוד בגבולות, ולסגור את הגבולות, עם כל הפרטים שצריכים בשביל זה. ובהו לא שייך הענין של "אל תתגרה בניי קטן", שהיה גם התורה ידעה שישנו דין של "אל תתגרה בניי קטן" (ועל-אחת-כמה-דוגמא גדול), ויצרדי לחיות 'יודשו את שלום העיר וגו' ו"ש"ד"גא דמלכותא דינא" – ואף-על-פי-כן התורה פסקה שכשישי מידע שעכ"פ "ממשמשים לבוא" – "יוצאים עליהם בכל-זיון וכו'".

וכמדובר כמה פעמים, שנוגע לפיקוח-נפש לא זקוקים למידע ברור דוקא, אלא מספיקה ידיעה שהיא במד ספק, מכיון שספק פיקוח-נפש לחומר, ולא רק ספק אחד, אלא אפילו ספק-ספקא עד למאה ספיקות [אין הכוונה דקא למאה ולא מאה אחד, רק תפסו מספר בדרך גזמא שזה כולל את כל המספרים]:

על-אחת-כמה-דוגמא שכתת אין זו ידיעה שהיא במד ספק, אלא ידיעה ברורה שעכ"פ "ממשמשים לבוא", ולא רק שישנה ידיעה ברורה, אלא תורה מזה: כשתתנהגו לא לפי הפסק-דין הברור של התורה – יודעים את התוצאות שבא מכן, כמה קרובות (רחמנא-ליצלן) זה גבה, שהיה אפילו "נפש אחת משרא"ל" היא "עולם מלא", על-אחת-כמה-דוגמא כשמדובר על כמה וכמה נפשות משרא"ל.

וכל אלו ש'מחשקים' עם זה, ומפני טעמים שונים ומשונים אומרים באופן אחד – שידעו (על-כל-פנים מכאן ולהבא) שזו לא סתם שאלה באורה-חיים, יורה-דעה, אבן-היעוד וחומר-משפט, אלא זו שאלה שקשורה בפיקוח-נפש ממש למטה מעשרה ספחים, הי-לא-תחי'!

... וכאמור לעיל, ישע"ל-ל-פנים מצדי – ובודאי שזוהי דעתם של כל הנמצאים כאן – פסק-דין ברור הוא בשולחן-ערוך שבכל מקום שנמצאים יהודים, הו בארץ הקודש והו בחוץ-לארץ, כאשר שומעים שעכ"פ "ממשמשים לבוא", אפילו לשהם באים רק "על עסקי תבו וקש", ואפילו כשהו רק ספק וספק-ספיקא (וכאמור לעיל, שלצעירינו המצב כעת הוא שזה לא ספק אלא ישנה ידיעה ברורה, ובפס שראו בפועל יותר משלוש פעמים עם מי יש לנו עסק) – הדין הוא ש'יוצאים עליהם בכל-זיון וכו', שמא לכדו העיר ומשם תהא הארץ נוחה לכיבש לפניהם", עם כל האחריות הכרוכה בה.

היתה מזה שום תועלת - לא מצערים סתם יהודי יהודה בידיעה שישנו יהודי שטובע ר"ל והוא לא יכול בקיץ להציל... - אלא כיון שאתה רואה זאת, זוהי ראי' ש"אתה יכול להציל!"

אבל כיון שסוכ"ס צריכים להסתדר גם עם היצר-הרע (קלוגנזנק") - שבשבילו לא מספיק כשאומרים שיש לך שליחות מהקב"ה ע"י נשיא דורנו לחציל יהודים שעומדים בסכנה, ל"א תעמד על דם רעך", ואומרים לך ש"אתה יכול להציל" - זה לא מספיק לך, והוא עוד טוען שהוא נכח הרי לעסוק בעניינים אחרים, עניינים יותר טובים, עניינים ומעשים, זקן ואינו לפי כבודו וכי"ב.

לכן אומר הקב"ה "אני ה' נאמן שלם שכר נאמן להפריע":

בכדי להסיר גם את מניעת היצר ולהראות לו שגם בשבילו כדאי הענין - ערב לו הקב"ה השכר גם עבורו ("אני ה', נאמן שלם שכר"). ובלשון המשנה במס' אבות בפרק היום: "ודע . . . מ.

הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך", שכר בעולם הבא, ובאם זה "מעט" עבורו - גם שכר בעולם הזה, וכל הדרגות בשכר (כפי שהרמב"ם מונה!)

אך לפעמים ישנו יצר שהוא כזה מהותו, גם לך, ש"אני ה', נאמן להפריע", לא על אף יהודי חי"ן!

שזוהי ההוראה מיוחדת שישנה מהזמן הנוכחי כשקוראים וחיים (כתורת אדה"ר) עם פ' קדושים, "קדושים תהיו כי קדוש אני", שאחד מהציוויים בה הוא - "ל"א תעמד על דם רעך", והמרח והחייב על כאל"א לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות הוצה, בכדי להציל יהודים שנמצאים במצב של פקוח נפש ברותנות, כנ"ל.

.. ונוסף לזה שזוהי זמן זקאי והזמן גרמא לענין הפצת היהדות, אזי גם המקום זקאי וגורם - המקום שבו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו למד, התפלל, קיים מצוות ושלח שלוחים בעשר השנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ושלח עושה שלח עד אפי' מאה שלוחים כו' - שהשלוחים נמצאים עד היום בכל העולם ומקיימים שליחותם בתור שלוחים של נשיא דורנו (ושלחו של אדם כמותו), וזוהי זכות לכאל"א להצטרף אליהם.

(מס'ות ש"ס קדושים ה'תשמ"ז - בבתי מדרגה)

ותושב"פ, משנה וגמרא ומדושים וכו'. למעלה וותא (בהיותם למעלה מגדר גילוי) - גילוי הקץ ש"ל"בא לפומא לא גליא"י, ומשיח צדקני, שבא "בהיטח דעת"י (כי אם במציאות), שנאמר "מצאתי דוד עבד"י" (במזמור פ"ט בתהלים"), וזה מתגלה במזמור צד"ק"י - "איתי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידיו כנונה עלינו ומעשה ידיו כוננה"י, בבית המקדש השלישי, בגאולה האמתית והשלימה, נאולת כל בני"י, "בנערנו ובקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

ועוד נעיקק - שיתמלו ויתתקנו כל העניינים שבראם שהם אבדו, או שאמנם נאבדו בגלות, כולל - אבדו

- 14) פסוק כא.
- 15) ולהעיר שבאות פ"ף בו נגאלו אבותינו ממצרים שנאמר (שמות ג, טז) פקד פקדתי אתים וְלִהְיוֹת שְׂמֵחֵי ה' בְּ כִשְׂאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. א"ש בו עתיד הקב"ה לגאול את ישראל ולומר להם צמח צמחתי לכם שנאמר (זכרי' י, יב) איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ויבנה את היכל ה'" (פד"ל"פ פ"ח). ובנבד"ר ס"פ קרח מבא המנוח (ירמ' כג, ה): והקמתו לוד צמח צדק גו' (ירמ' פ"ה חד"ל לפד"ר"א שם). וראה ד"ה לך באה"ת (עדרת, א). תרל"ז, תר"ל.
- 16) פסוק טו"ב.
- 17) ז"ח בראשית ת, א. מדרש תהלים ט, ב. וראה גם סנהדרין צט, א.
- 18) סנהדרין צג, סע"א.
- 19) ראה ב"ר פכ"ט, ג.

אוצר כפול שתיים

ונתרו שני כרכים בלבד (מתוך סט של חמשה) מקוונטסים
קייט - קל

אל תהמצינו גם אותם! התקשרו עוד היום לסל:

באר"ק: 04-840-3153 בארה"ב: 778-6670 (718)

באמת הכל ישנו כבר עכשיו

מפרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"
הרי זהו המשך לטעודת משיח דאחרון של פסח, שיחתילו עם הניגון אני מאמין.

(ניגנו את הניגון אני מאמין, ואחרי הניגון אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א):

הרב הר"י אמר שהחליכם לקראת משיח, וכשהחליכם לקראת משיח צריכם לילך בשמחה.

כאשר עושה חשבון אליבא דנפשי ממעמדו ומצבן, אזי מהיכן תבוא השמחה? מצד מצבו הוא הרי... ואפי' התומ"צ שהוא מקיים – גם לא מרגישים מה נפעל על-ידו, כיון שעכשיו הכל זה מתן בסתר – כך מובא הלשון – וכמונח בתיבה סתומה, וא"כ על מה תהי' השמחה?

צריכים אבל לדעת, שכל ההמשכות נפעלות ("טוט זד אפי") עכשיו בזמן הלילה, ולעתיד לבא יתגלו הענינים שנמשכו דוקא עכשיו ע"י קיום התומ"צ, אזי כאשר עושים חשבון, שבאמת יש עכשיו את הכל וסופ"ס" זה יתגלה – זה מביא שמחה.

זהו אחד מהתקודות של התוכן הפנימי של הניגון "צניע זשוריעי כלאפצי" – שלא ידאגו, כיון שבאמת הכל ישנו כבר עכשיו, וכשיבואו לפונדק ("דא קראטאאמקא") ויפוקו את מה שיש (בהביליות), רק אז יראו את הנכס, וזה יביא את הייך, לא יין שמוזגים לנזונים בעונש קשה, אלא יין המשמח, זאת-אומרת יין שמגולה את כל הענינים הכי נעלים ("אלע העכסטע ענינים").

תאמרו את הניגון נייע זשוריעי.

יצונו של הקב"ה שבנ"י יבקשו ויתחננו ויפצילו אודות הגאולה

.. בהמשך להמזכר לעיל אודות דברי הקב"ה למשה "דב לך", "שלא אמרו הרב כמה קשה ותתלמד כמה סרבן ומפצילי" – מובן וגם פשוט, שענין זה נאמר רק בנוגע לתפלתו על הניסיה לארץ;

משא"כ בנוגע לתפלה ובקשה על הגאולה הרי אודבה: יצונו של הקב"ה שבנ"י יבקשו ויתחננו ויפצילו אודות ענין הגאולה, ובלשון הכתוב: "עך מתו"ז... "אלקים אל דמי לך אל תחדש ואל תשקוט אל"ז...!

וכפי שתירקנו אשוי ננסת המדולה בנוסח התפלה לבקש על הגאולה בכל תפלה ותפלה מדי יום ביומו:

נשיא דורנו פקד על כאו"א: "לא תעמוד על דם רעך"...

"לא תעמוד על דם רעך" (פרשתנו יט, טז).

תרגום הפשי משיחה שגורשמה ע"י "ועד הנחות התממים"

.. מזה מובן הכוחות הנפלאים שנותנים ליהודי דוקא בזמן הגלות, . זוהי השליחות שנושא דורנו פקד על כאו"א, ובסגנון ברור – "לא תעמוד על דם רעך" דוקא בסגנון זה – סגנון ברור המבטא בהחליות ("קלארעהייטי") על מה מדובר: זו אינה בקשה בענין פרטי ומהיכי תיתי וכו', אלא – "לא תעמוד על דם רעך".

עליכם לדעת שישנם יהודים העומדים בדרגת "עצמות יבשות", וזהו פשוט סנתת פקוח נפשית של "דם רעך" – הוא עומד לאבד את "הדם הוא הנפש", את התורה והפצות שיהם היינו ואורד ימינו", ושהי' לזה שייכות אליו ויחי' אותו.

מדוע לו נשיא דורנו: "לא תעמוד על דם רעך", "לראות במיתתו ואחא יוכל להצילי": נשיא דורנו הודיע ש"אחא יוכל להצילי" – במילא עלך להציל אותו!

הקך רואה יהודי שהוא "טובע בנהר", הוא טובע ב"מים רבים" ו"מים הזדונים" ולתקיע שהלשון בשרי"ע ארה"ז הוא "טובע בים" של סודות הפנוסה (כפי שהוא מפרש בתורה אור ובהמשך מים רבים מבעל יום החולדת דב' אייר), "אחא יוכל להצילי" – אחת צריך להצילו!

טוען אחא: באם תנסה להצילי, זה יוכל לחרום לך לעמוד בסכנה, ובמילא אחא בן-כך לא תוכל להצילי, כיון שביחד עם זה שהוא "טובע בים" אז "חי' או לסטים באים עליו".

אומרים לך: ש"אני חי", ותקב"ה בעה"ב על החי', על הלסטים ועל תנה, הוא בעה"ב על כל העולם כולו, וכאשר הוא אמר ש"אחא יוכל להצילי", אז בודאי שאחא יוכל להצילי וזה לא יזיק לך!

ועד"ז, כיון שנושיא דורנו, שהוא "לב כל קהל ישראל", אמר ש"אחא יוכל להצילי" – אז דבר ברור שאחא יוכל להצילי וזה לא יזיק לך!

והראי' לזה, מזה גופא שאתה רואה שהחוא "טובע בנהר" ("לראות במיתתו"): אם אחא לא יכולת להצילי, לא היו מראים לך זאת, כיון שלא

הצורך לפסוק דין שמשיה צדקו צריך לבוא תיקף ומיד

קטע מרשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים תראאזיים שליט"א באר"ק, י"א אייר ה'תשמ"ט – בלתי מוגה כ"ק אדמו"ר שליט"א: . כיון שספר הרמב"ם הוא חלק מהתורה שנאמר בה 'הפך בה והפך בה דכולא בה', הרי, בכל פעם ופעם יש להוסיף בהלכות עוד פרט, עוד דיוק וכו', ובפרט כשנמצאים בעקבותא דעקבותא דמשיחא, ואם לא נעכשו אימתו?

ברמב"ם שם ישנה התגשה נוספת – 'כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מתחב לביאתו כו"', היינו, שהחויב הוא לא רק **להאמין** בביאת המשיח, אלא גם **להתכות לביאתו**, וכמ"ש בה"ג עיקרים "אני מאמין בביאת המשיח . . אחתה לו בכל יום שיבוא".

הרב שפירא שליט"א: האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו – היא ברה תליא, כלומר, אם אינו מתחב לביאתו, ה"ז הוכחה שאינו מאמין בו כדבעי, כי אילו היתה האמונה שלו כדבעי, איך יתכן שלא יהיה ויציפה לביאתו?!. אם אתה מאמין שישנה טובה גדולה כזו – איך יתכן שאינך משתוקק מתכה ומציפה לטובה זו?!. ואם אינו משתוקק ומתחב לביאת המשיח, חסר באמונה שלנו

הרב אליהו שליט"א: האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח כוללת גם שיבוא מהר, תיקף ומיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם פרט זה מבוא הרמב"ם בספר ה"ד – 'הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו ומיד הו' נאלץ', פ"ק דייןא.

הרב אליהו שליט"א: בפעם הקודמת דיברנו על המשיח, וריינו צריכים לעשות החלטה, פסק-דין, שמשיח צריך לבוא מיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כפי השוים בזכרוננו – הדגשתי אז גם ע"ד הצורך **לפסוק דין** שמשיח צדקנו צריך לבוא תיקף ומיד, כולל כמובן במעמד זה – שנמצאים כאן יותר משלשה רבנים, ובניניהם – רבנים מארץ ישראל, אשר 'אין תורה בתורת ארץ ישראל', ובפרט תורת כהן, ותורת הראשון לציון (ב'ציון' גופא – 'ראשון לציון').

הרב אליהו שליט"א: 'זבא לציון גואל'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בהקיד): 'זבא לציון גואל' – נאמר בלשון **עמיד**, וצריך שיהי' כבר בלשון **עבר**, עכ"פ רגע א' לאחריו זהו! במדדשי חז"ל מציינו שמשיח צדקנו (אליהו הנביא) יתגלה תחילה בגליל, ובגליל גופא – שבטריא, ש'טובה ראייתו', אבל, איש לא יקפיד גם אם אליהו הנביא יבוא בחוץ לארץ, אפילו בברוקלין, ולמחרתו יבוא משיח לטבריא.

בכל תפלה מהתפלות דימי החול מבקשים: 'את צמח דוד עבד מהרה תצמיח . . כי לישועתך קוינו כל היום', וכאמור, בכל תפלה, **שלוש פעמים** ביום – לכל הפחות, שכן, בימי התענית ('מתענית הצרות שגוזזין על הצבור') אמרים זאת פעם **דביעות** – בתפלת נעילה, כפי שהיו נוהגין להתפלל תפלת נעילה בכל תעניתם כידך שמתפללין ביהמ"פ.

וגם בשבתות וימים טובים – מבקשים בכל תפלה: 'זתחזינה עינינו בשוהב לציון ברחמים', 'עיינינו דייקא, ולא בדורות שלאח"ז!.. וכמו כן אמרים בנוסח הקדושה ד'כתה' – תפלה נעלית ביותר, שבה מודגש הענין שישאל מברמים את הקב"ה, 'כתה רחמי לך . . ועמד ישראל קבוצי מטה' – 'הוא וישיענו ויגאלנו שנית בקרוב . . אחרית כבראשית'.

והגע עצמך:

המצות עשה דתפלה היא, כאמור, 'שירה אדם . . שואל צרכיו שהוא צריך להם'. אמנם, 'כיון שגול ישראל . . נחבלבל שפתם . . וכיון שהי' מדבר אינו יכול לדבר כל צרכו בלשון אחת . . עמדו ותקנו להם שמונה עשרה ברכות . . (ש"ש) בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות **לכל חפצי איש ואיש ולצרכי הצביון כולו** . . כדי שירה ענין כל ברכה ערוך בפיו העל"ה'.

ובכן: אנשי נוסת הגדולה אמרו והעריכו את דעתו של כא"א **מישראל**, וראו **החפצו של כל איש ואיש וצרכי הצבור כולו** הוא: 'את צמח דוד עבדו מהרה תצמיח' . . כי לישועתך קוינו כל היום', 'זתחזינה עינינו בשוהב לציון ברחמים'! וצורך זה נוגע לו כל כך, עד שחזרו ומבקש זאת **בכל יום**, וביום זה עצמו – **כמה פעמים!**

בנוגע לתפלה ובקשה על ענין הגאולה – **מוחל ומוותר** הקב"ה על כך שאמרו 'הרב כמה קשה והתלמיד כמה סרבן ומפציר', וכל זה – כדי שיע"י ליבוי התפלות והבקשות יפעלו בו" את הגאולה!

(משיחת שי"פ אח"ק ה'תשמ"ה - בבית מדרש)

מלך המשיח לא יתפעל מהאומרים שצריך ללכת אחר הרוב

ואם יעמוד מלך מביית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה',
– פירוש "כוף" הוא אשר מלך המשיח לא יתפעל מהאומרים שצריך ללכת אחר רוב דיעות וממה שיאמרו עליו שהוא דיקטאטור.

(משיחת אחרון של פסח ה'תשמ"ה - בבית מדרש)